

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/88/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121202343
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7121202343.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu B. N., I. XX.X.XXXX, N., B. XX, adresa na doručovanie: Pošta Košice XX - N. I. O., právne zastúpený advokátkou JUDr. Adriánou Kmecovou, Košice, Moldavská 6, proti žalovanej Y. W. L.. N., I. XX.XX.XXXX, N., B. XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Vasil' & partners, s. r. o., Košice, Žižkova 4D, IČO: 42 240 482 v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní žalovanej proti uzneseniu 13C/9/2021 - 21 zo 14.4.2021 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e uznesenie.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým I. uložil žalovanej povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťami evidovanými Okresným úradom Košice, katastrálnym odborom, na LV č. XXX a nachádzajúcimi sa v okrese Košice III, obci Košická Nová Ves, katastrálnom území N. I.Á. O. a to: 1. s domom so súpisným č. XXX ležiaceho na parcele registra „C“ č. 1121/23 o výmere 88 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, 2. s pozemkom - parcelou registra „C“ č. 1121/23 o výmere 88 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, 3. pozemkom - parcelou registra „C“ č. 1121/69 o výmere 503 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností, ktorých je výlučnou vlastníčkou v rozsahu 1/1 k celku a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, II. žalobca je povinný v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podať určovaciu žalobu týkajúcu sa týchto nehnuteľností proti žalovanej, III. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalovanej vo výške 100 %.

2.V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, že žalobca podal dňa 22.3.2021 návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s vyššie citovanými nehnuteľnosťami a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností do právoplatného skončenia vo veci samej. Zároveň navrhol, aby mu súd určil povinnosť podať do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia určovaciu žalobu vo veci sa samej a žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti odporkyni.

2.1.Súd uviedol čím žalobca svoj návrh odôvodnil, a že na preukázanie dôvodnosti svojho nároku priložil potvrdenie Mestskej časti Košice - Košická Nová Ves z 8.3.2021, výzvu na vystaňovanie adresovanej žalobcovi právnu zástupkyňou odporkyne, vyjadrenie k výzve, výpisu z internetovej stránky bazos.sk, čestné prehlásenie svojho syna W. N. a dcéry M. M. L.. N. zo 17.3.2021 a citujúc § 324 ods.1, 2, 3, § 325 ods.1, 2 písm. c), d), § 326 ods.1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 336 ods.1, 2, § 329 ods.2 CSP a konštatoval, že žalobca v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia žiadal, aby súd

zakázal žalovanej akýmkoľvek spôsobom nakladať s vyššie citovanými nehnuteľnosťami a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností, ktorých je odporkyňa výlučnou vlastníčkou až do právneho skončenia konania vo veci samej.

2.2.Z listu vlastníctva č. XXX, pre okres Košice III, obec Košice - Košická Nová Ves, katastrálne územie N. I. O., vyhotoveného súdom z portálu katastra nehnuteľností súd zistil, že na tomto liste vlastníctva sú zapísané parcely registra „C“ č. 1121/23 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 88 m² a parcela registra „C“ č. 1121/69 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 503 m² a rodinný dom so súpisným číslom 599 postavený na parcele č. 1121/23, pričom výlučnou vlastníčkou týchto nehnuteľností je žalovaná - Y. W. rod. N., titulom Kúpnej zmluvy V-667/01, vz 245/01.

2.3.Z dokladov predložených navrhovateľom bolo súdu jednoznačne preukázané, že navrhovateľ spolu s manželkou bývajú v predmetnej nehnuteľnosti, ktorú v roku 2001 previedli na odporkyňu a to do jej výlučného vlastníctva. Je nesporné, že navrhovateľ spolu so svojou manželkou predmetnú nehnuteľnosť dlhodobo užívali a to aj pred prevodom nehnuteľností v roku 2001 na žalovanú.

2.4.Ďalej súdu bolo preukázané čestnými prehláseniami svedkov a tvrdeniami žalobcu, že tento rodinný dom postavil žalobca spolu so svojou manželkou ešte v 80. rokoch minulého storočia, aby si zabezpečil bývanie pre seba a svoju rodinu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca preukázal dôvodnosť svojho nároku, preukázal aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej mu ujmy a to tým, že žalovaná ho odhlásila z trvalého pobytu na miestnom úrade Mestskej časti Košice - Košická Nová Ves, že mu doručila žalobu o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti a že má v úmysle predmetné nehnuteľnosti previesť na tretie osoby.

2.5.Poukázal na Nález Ústavného súdu SR z 10.7.2001 spis. zn. I.ÚS 13/00, článok 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a mal za to, že v danom prípade žalovaná svojim konaním zasahuje do práva žalobcu na ochranu súkromia ako aj na ochranu obydľia. Toto jej konanie spočíva v tom, že požiadala žalobcu o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, zároveň podala aj inzeráty na predaj predmetnej nehnuteľnosti, ktorú žalobca spolu so svojou manželkou dlhodobo užíva. Súd prihliadol aj na tvrdenie žalobcu, že predmetnú nehnuteľnosť síce previedol na žalovanú kúpnu zmluvou ale v skutočnosti išlo o darovanie predmetnej nehnuteľnosti žalovanej, ktorá nemala dostatok finančných prostriedkov na uzavretie kúpnej zmluvy. Poukázal na to, že pre krátkosť času nepodal žalobu o určenie vlastníckeho práva, preto súd vo výroku tohto uznesenia uložil žalobcovi podať žalobu proti žalovanej o určenie vlastníckeho práva.

2.6.Preskúmaním návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a listinných dôkazov k nemu predložených, súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na vydanie neodkladného opatrenia je dôvodný, že žalobcovi hrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a preto mu súd vyhovel a vydal ho v znení, ktoré je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

2.7.O trovách konania rozhodol podľa § 262, ods. 1 a 2, § 252 ods.1 CSP a keďže žalobca mal vo veci plný úspech, pretože súd vyhovel jeho návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

3.Žalovaná napadla uznesenie včas podaným odvolaním a to z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods.1 písm. f/ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods.1 písm. h/ CSP.

3.1.Žalobca v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zamietal zásadné skutočnosti v dôsledku čoho súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žalovaná je si vedomá toho, že súd vydal napadnuté uznesenie iba na základe tvrdení a dôkazov predložených výlučne žalobcom, v dôsledku čoho došlo k vydaniu nesprávneho rozhodnutia nezodpovedajúceho skutočnému stavu veci. Nesúhlasí s argumentáciou súdu uvedenou v bode 37 až 39 rozhodnutia. Pre účely spravodlivého a zákonného rozhodnutia uvádza úplný popis skutkového stavu, najmä odstránením nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení žalobcu uvedených v jeho návrhu.

3.2.Rodinný dom so súp. č. XXX sa nachádza v kat. území N. I. O., obec Košice - Košická Nová Ves, okr. Košice III, ktorý je spolu s príslušnými pozemkami evidovaný na LV č. XXX, ktorý začali budovať rodičia žalovanej v rokoch 1979 až 1980. Na tento účel si jej rodičia zobrali pôžičku vo výške 120 000 Kčs. Po 3 rokoch dom obývatelný a v roku 1983 išiel žalobca na 1 rok pracovať do Iraku, preto počas prázdnin v roku 1983 sa sťahovala matka žalovanej spolu s 3 deťmi do rodinného domu sama. Žalobca bol v tom čase odcestovaný, pričom stavba bola ukončená 15.6.1983 a skolaudovaná v júli 1983. Od roku 1989 do 1990 nastali medzi rodičmi žalovanej problémy, otec žalovanej pravidelne prichádzal domov pod vplyvom alkoholu, peniaze míňal na hazardné hry a nemal stabilnú prácu. Po 20 rokoch od výstavby domu už v dome nebývali súrodenci žalovanej W. F. M., ktorí sa osamostatnili a odsťahovali. V rodinnom dome ostali bývať rodičia žalovanej spolu so žalovanou a jej dvoma synmi. Do domu bolo potrebné

postupne investovať, čo však otec žalobkyne odmietal, resp. nechcel podieľať sa na financovaní opráv a údržby. V roku 2021 boli prizvané všetky deti žalobcu, aby v rámci rodiny sa rozhodlo, čo ďalej s domom. Pokiaľ by ostal vo vlastníctve rodičov, avšak do zhodnotenia domu by prispievala iba dcéra Y. (žalovaná), tak v budúcnosti mohlo dôjsť k rozporom detí v prípade dedičského konania. Každé z detí by malo na dome rovnaký dedičský podiel, avšak jedine Y. by bola tá, ktorá dom zveľaďovala a investovala do neho prostriedky a čas. Nakoľko ani jeden zo súrodencov žalovanej nemal záujem v dome bývať, a teda aj podieľať sa na financovaní opráv a údržby domu, tak v roku 2001 rodičia žalovanej sa dohodli, že dom prevedú do výlučného vlastníctva žalovanej. Aby nikto zo súrodencov ani rodičov nemal pocit, že niektorá zo strán pri tejto transakcii je ukrátená, tak rodičia so žalovanou sa dohodli, že dom bude predaný za znaleckú cenu. Strany si preto objednali znalecký posudok a bola stanovená kúpna cena v tom čase 1 044 180,-Sk ako to vyplýva z textu zmluvy, cena bola určená znaleckým posudkom R.. V. Z. č. 83/2001 z 9.7.2001. Žalovaná musela okrem splácania kúpnej ceny rátať s výdavkami na údržbu a opravu domu, preto v kúpnej zmluve sa dohodli na úhradách v splátkach po 2 000,-Sk mesačne. Takto bolo splácanie kúpnej ceny rozvrhnuté na 522 mesiacov, resp. 43 a pol roka. Kúpnu zmluvu o predaji rodinného domu rodičov (B. N. F. W. N.) do vlastníctva dcéry Y. W. v tom čase Kožurkovej, právnik vypracoval 8.8.2001, teda mesiac po určení kúpnej ceny znalcom. 10.8.2001 zmluva bola podpísaná na Notárskom úrade JUDr. Martiny Mižíkovej, notárky. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej bol vykonaný pod V 667/01 vz. 245/01. K povoleniu vkladu došlo 17.10.2001. Účastníci tohto úkonu celkom zjavne slobodne, vážne, bez nátlaku a vedomí si následkov svojho právneho úkonu previedli odplatne vlastníctvo rodinného domu na žalovanú. Žalovaná v roku 2014 uzavrela manželstvo so Š. W., l. XX.X.XXXX, Z. K. X, N.. Nakoľko manžel podniká v stavebníctve tak počas 14 rokov kompletne svojpomocne zrekonštruoval uvedený rodinný dom. Hodnota celkových opráv a rekonštrukcií je približne 100 000 €. Na dome boli vykonané kompletne rekonštrukčné práce v exteriéri aj interiéri, k čomu predložila podrobnú špecifikáciu od Š. W., aj so súvisiacou fotodokumentáciou. Zároveň sa žalovanej zlepšila finančná situácia, na základe čoho si mohla dovoliť splácať kúpnu cenu vo vyšších splátkach, ako to predpokladala zmluva. Takto žalovaná splatila kúpnu cenu za dom do roku 2018. Kúpna cena bola uhradená v hotovosti, žalovaná si svojou matkou nevystavovala potvrdenia pri každej jednotlivéj úhrade splátky, tak na potvrdenie toho, že si žalovaná splnila svoju povinnosť úhrady kúpnej ceny, jej matka vystavila o tom potvrdenie, na ktorom osvedčila svoj podpis.

3.3.K spolužitiu žalovanej, jej manžela Š. W., M. L. F. W. M., matky žalovanej, otca žalovanej, tak toto bolo vzhľadom na povahu a správanie otca žalovanej veľmi komplikované. Žalobca odmietal prispievať aj na priame výdavky a spotrebu energií v dome. Tomu bolo dlhodobo akceptované, neskôr však verbálne aj fyzicky napádať ostatných členov domácnosti. K incidentu došlo v roku 2020, potom čo sa žalovaná vrátila z hospitalizácie v nemocnici po operácii v dôsledku onkologického ochorenia. Žalobca bol opakovane upozorňovaný na nevhodné správanie, reagoval tak, že si začal vymýšľať, že on je obeťou útokov, že L. M. mal fyzicky napadnúť žalobcu, že žalobca o tom urobil oznámenie na Obvodnom oddelení Policajného zboru sídlisko Dargovských hrdinov. Tieto oznámenia žalobcu sú nepravdivé, ani jeden zo synov nikdy nenapadol svojho deda (žalobcu), avšak synovia žalovanej boli svedkami nevhodného správania žalobcu, jeho vulgárnych vyjadrení, verbálnych, ba dokonca aj fyzických útokov. V dôsledku vymyslených obvinení žalobcu proti synom žalovanej bol nútený syn W. M. podať vysvetlenie na Obvodnom oddelení PZ Košice Dargovských hrdinov k údajnému napadnutiu z 9.2.2021. Žalobca si celý incident vymyslel a ku žiadnemu fyzickému kontaktu medzi žalobcom a W. M. nedošlo. Vzhľadom na opakujúce sa útoky zo strany žalobcu a na závažný zdravotný stav žalovanej sa žalovaná radila s manželom, aj so svojou matkou, čo robiť v tejto situácii. Nakoľko napomínanie a upozornenia zo strany žalovanej, jej manžela, jej synov sa miňali účinku, žalovaná sa rozhodla zrušiť žalobcovi trvalý pobyt v rodinnom dome, čo mu aj oznámila a zároveň ho vyzvala, aby sa z domu odsťahoval. Zrušenie pobytu ohlásila žalovaná na Miestnom úrade Mestskej časti Košice - Košická Nová Ves 10.2.2021. K tomu kroku ju viedlo žalobcove nevhodné správanie spočívajúce v opakovaných verbálnych a fyzických útokoch na žalovanú, jej deti, ako aj jej matku. Spolužitie so žalobcom v jednej domácnosti bolo už neudržateľné a zdravie ohrozujúce pre jeho blízke osoby. Tvrdenie, že otec sa to dozvedel veľmi ponižujúcim spôsobom - od starostu Mestskej časti Košická Nová Ves, ktorý ho v súvislosti v tejto veci kontaktoval, nie je pravdivé. Je nelogické a nevieryhodné, aby starosta informoval obyvateľov svojej mestskej časti o tom, že im bol zrušený pobyt. Preto tvrdenie žalobcu preverovali priamo u starostu mestskej časti, ktorý mailom z 29.4.2021 potvrdil, „že ja, ako starosta mestskej časti som žiadnym spôsobom sa nekontaktoval, ani neinformoval iniciatívne pána B. N.. Ten sa prišiel porozprávať, v akej situácii sa ocitol a či mu viem pomôcť s ubytovaním. V tejto veci som mu povedal, že sa pokúsím mu pomôcť. Kedy a akým spôsobom sa pán N. dozvedel o danej skutočnosti neviem“. Je zrejmé, že žalobca vo svojom návrhu a súrodenci žalovanej opakovane uvádzajú nepravdivé skutočnosti, ktorými sa

snažia presvedčiť konajúci súd o dôvodnosti vydania neodkladného opatrenia. Žalobca na ústnu výzvu nereagoval, odmieta sa z domu odsťahovať a ešte viac útočil na žalovanú. V nadväznosti na to požiadala právnu pomoc Advokátsku kanceláriu JUDr. Hopferovej, ktorá listom z 23.2.2021 požiadala žalobcu o vysťahovanie sa z predmetného domu. Žalobca sa nakoniec 14.3.2021 vysťahoval z rodinného domu. Celkové presťahovanie žalobcu trvalo približne 7 dní, pretože sa opakovanne vracal do domu pre svoje veci. Z domu si však zobral všetku spoločnú elektroniku, televízor, práčku a atď., teda veci, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a W. N.. Nevhodnosť správania žalobcu a neudržateľnosť spolunažívania s ním dokresľuje aj skutočnosť, že manželka žalobcu pani W. N. podala takmer po 50. rokoch manželstva návrh na rozvod manželstva. Aktuálne je toto konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20Pc/18/2021.

3.4.Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná v žiadnom prípade nevysťahovala žalobcu z rodinného domu bezdôvodne, či svojvoľne. Žalovaná vyzvala žalobcu na opustenie rodinného domu z dôvodu obavy o svoje zdravie a zdravie svojej matky (manželky žalobcu). Žalobca sa následne sám zbalil a vysťahoval. V žiadnom prípade sa žalobca nedozvedel o zrušení trvalého pobytu ponížujúcim spôsobom od starostu. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca od novembra 2001 nemal žiadne vecné ani záväzkové právo k rodinnému domu. Ak by aj súd uznal, že mala byť ústne dojednaná zmluva o výpožičke, tak má za to, že žalovaná oprávnene požadovala ukončenie zmluvy, teda vrátenie vecí podľa § 662 ods.2 OZ. Tvrdenie žalobcu o simulácii právneho úkonu samo o sebe neobstojí a nepredstavuje dostatočný dôkaz pre rozhodnutie súdu. V tomto ohľade upozornila na skutočnosť, že darovacia zmluva je zmluvou bezodplatnou a teda splácanie kúpnej ceny zo strany žalovanej je tiež dostatočným dôkazom o tom, že zmluvné strany mali opravdivú vôľu uzatvoriť k predmetnému rodinnému zmluvu kúpnu zmluvu, nakoľko zo strany žalovanej došlo formou splátok k úhrade celej kúpnej ceny do roku 2018. Okrem úhrady kúpnej ceny navyše žalovaná spolu s manželom investovala do zveľadenia rodinného domu v období po kúpe viac ako 100 000 €. Má za to, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zrejmé akým spôsobom súd preukazoval dôvodnosť nároku žalobcu, ktorými má poskytnúť ochrana a z tohto hľadiska sa javí byť napadnuté uznesenie arbitrárne a nepodložené riadne vykonanými dôkazmi.

3.5.Súd sa len stotožnil so skutkovými tvrdeniami a právnymi dôvodmi uvedenými žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pričom z neho nevyplyva prečo je nárok, ktorého má poskytnúť predbežná ochrana dôvodný. V dôsledku toho je podľa jej názoru napadnuté uznesenie súdu nepreskúmateľné. Je toho názoru, že žalobca v podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nespĺnil procesnú povinnosť osvedčiť dôvodnosť nároku a teda vo veci konajúci súd nemal takémuto návrhu vyhovieť.

3.6.Pre úplnosť dodala, že rozhodla sa rodinný dom ponúknuť na predaj práve z dôvodu, že ani žalovaná ani jej matka už nechcú ďalej v tomto rodinnom dome bývať. Obe majú na tento dom zlé spomienky spôsobené správaním žalobcu. V záujme svojho duševného zdravia sa žalovaná rozhodla odsťahovať otca, že ponúkne dom na predaj a v prípade výhodnej ponuky dom aj predá. Avšak toto disponovanie s vlastníctvom žalobkyne nijako neporušuje práva žalobcu. Žalobca od novembra 2001 až doposiaľ nemal a stále nemá žiadne vecné ani záväzkové práva k spornému rodinnému domu. Čo sa týka čestných prehlásení súrodencov žalovanej, tie sú nepravdivé.

3.7.Žalobca ich priložil k návrhu pričom súrodenci sú si dobre vedomí, že žalovaná s jej manželom investovali veľkú sumu peňazí do rodinného domu, tým logicky stúpila aj hodnota rodinného domu, preto majú teraz súrodenci žalovanej motiváciu pomáhať žalobcovi (otcovi) v jeho snahe stať sa opäť po 20. rokoch majiteľom rodinného domu, tým by totiž rodinný dom pre prípad smrti žalobcu patril do dedičstva a teda by si mohli zákonný podiel na tomto rodinnom dome uplatňovať aj súrodenci žalovanej.

3.8.Citovala znenie 325 ods.1 CSP a uviedla, že vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého uznesenia si dovolila osobitne zhrnúť nasledujúce skutočnosti, v ktorých spočíva nesprávny procesný postup súdu pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia.

3.8.1.titulovaný súd sa nezaoberal právnym titulom na základe, ktorého sa vlastníčkou rodinného domu stala žalovaná. Rodinný dom nadobudla odplatne, nie na základe darovacej zmluvy ako to tvrdí žalobca, kúpnu cenu si zmluvné strany dohodli na základe vypracovaného znaleckého posudku R.. V. Z.. Žalobca zamĺčal kľúčovú skutočnosť a síce, že kúpna cena zo strany žalovanej do roku 2018 bola uhradená v celom rozsahu pričom uvedené vyplýva z čestného vyhlásenia matky žalovanej (manželky žalobcu).

3.8.2.zo strany súdu došlo k pochybeniu nakoľko z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že medzi stranami sporu neexistuje dohoda o doživotnom práve užívania rodinného domu.

3.8.3.nie je daný základ nároku a nie je daná ani potreba bezodkladnej úpravy pomerov nakoľko žalobca nemá k rodinnému domu už 20 rokov žiadne právo, potom čo rodinný dom priviedol do vlastníctva žalovanej.

3.9. Zo strany žalobcu tak došlo v rámci návrhu na vydanie neodkladného opatrenia k zjavnému účelovému zavádzaniu titulovaného súdu. Je toho názoru, že tvrdenia žalobcu uvedené v predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj vyššie uvedený objektívny skutkový a právny stav, kde poskytuje dostatočný skutkový a právny podklad k vydaniu neodkladného opatrenia.

3.10. Na základe uvedeného navrhu, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, aby celý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, aby zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 100 % k rukám jej právneho zástupcu, o ktorých výške sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

3.11. Žalovaná na preukázanie svojich tvrdení predložila potvrdenie z 10.6.2020, Obvodného oddelenia policajného zboru Košice - Dargovských hrdinov ID: 162.20/1417ORP-KE-OPP4(čl. 49), z ktorého je zrejmé, že urobila ústne oznámenie o napadnutí otcom B. N. O. X. I. B. XX O. N., z návrhu na zrušenie trvalého pobytu je zrejmé, že žalovaná 10.2.2021 podala návrh na zrušenie trvalého pobytu pre B. N. čl. 50, z návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia vyplynulo, že 4.7.1983 bol podaný návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia B. N. a manželkou (čl. 51), rozhodnutím o prerušení súd zistil, že Okresný úrad Košice III - katastrálny odbor prerušil konanie na dobu 30. dní o povolení vkladu, ktoré bolo začaté na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva zo 17.8.2021 (čl. 53), fotodokumentáciu pred rekonštrukciou a po rekonštrukcii čl. 53-71, list W. N. čl. 72, v ktorom potvrdila, že v roku 2001 bol dom predaný dcére Y., že právnik pripravil kúpno-predajnú zmluvu a že dcéra všetko splatila do roku 2018.

3.12. Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach z 19.2.2021 vykonalo záznam o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 ZČ 372/90 o priestupkoch W. M. čl. 74, z čestného prehlásenia vyplynulo, že W. M. podal prehlásenie 2.5.2021 čl. 78-79, v ktorom popisuje útoky starého otca a jeho konanie, na čl. 80 podal čestné prehlásenie Š. W., v ktorom prehlásil práce na rekonštrukcii predmetného rodinného domu. Čestným prehlásením L. M. 2.5.2021 (čl. 82) popisoval správanie žalobcu.

3.13. Z kúpnej zmluvy čl. 83 vyplynulo, že B. N. F. W. N. ako predávajúci previedli nehnuteľnosť Y. N. ako kupujúcej. Kúpna zmluva je z 8.8.2001, ktorej vklad bol povolený 12.10.2001.

3.14. Žalovaná predložila platby realizované na základe dohodnutej kúpnej ceny a to čl. 89-91 a čestné prehlásenie W. N. z 22.7.2020.

4. Žalobca podaním doručeným súdu 4.6.2021 sa vyjadril k odvolaniu žalovanej a uviedol, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, správne právne vec posúdil a rozhodnutie súdu navrhuje potvrdiť. Nestotožňuje sa s názorom žalovanej, že by vo svojom návrhu mal zamlčať niektoré skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v označenej právnej veci a zotrváva na svojom stanovisku, že osvedčil svoj nárok na vydanie neodkladného opatrenia.

4.1. V prvom rade žalovaná v odvolaní nevyvrátila skutočnosť tvrdenú žalobcom, že rodinný dom so súpisným číslom, ktorého je v súčasnosti výlučnou vlastníčkou, postavili jej rodičia a pôvodne patril do BSM. Na osvedčenie nároku a jeho práva na ochranu súkromia, ako aj na ochranu obydľia nemá žiaden vplyv, to, kedy bola stavba ukončená, skolaudovaná, ani akým spôsobom financovaná. Dôrazne poprel skutočnosť, že by mal byť takým zlým manželom, otcom a neprispieval na chod domácnosti, ako tvrdí žalovaná a teraz podľa jeho mienky účelovo aj jeho manželka W. N., ktorá v marci toho roku, potom, čo podal trestné oznámenie na svojho vnuka za ublíženie na zdraví a jej dcéra vyzvala ho na vysťahovanie, sa pokúsila rodinný dom predať prostredníctvom realitnej kancelárie, podala po 40 rokoch manželstva návrh na rozvod manželstva. Tvrdí, že žili v harmonickom vzťahu, vychovali tri deti, ktoré sú dnes už dospelé. Skutočnosť, že by mal byť gamblerom, alkoholikom, vulgárne nadáva, či fyzicky ju napadnúť, neprispievať na chod domácnosti, neuviedla manželka ani v návrhu na rozvod manželstva, ktorý je vedený od 1.3.2021 na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 20Pc/18/2021, hoci by to boli nepochybne podstatné skutočnosti, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie o otázke, či je alebo nie je manželstvo tak vážne narušené a rozvrátené, že nie je možné ho obnoviť.

4.2. Dôrazne poprel skutočnosť, že v roku 2001 mali byť prizvané všetky deti, aby sa v rámci rodiny rozhodlo, čo ďalej s domom. Skutočnosť, že k takémuto stretnutiu nikdy nedošlo vedľa potvrdiť aj ďalšie dve deti, a to syn W. F. X. M.. Na tejto skutočnosti nemení nič ani fakt, že v tom čase boli tieto dve deti už samostatné a nebývali v rodičovskom dome.

4.3. Ak žalovaná tvrdí, že k údajnému predaniu ich rodinného domu pristúpili s manželkou, aby v budúcnosti nedošlo k rozporom medzi deťmi, k tomu uviedol, že podľa jemu dostupných informácií nemala žalovaná v tom čase ani teraz úmysel svojím súrodencom akýmkoľvek spôsobom finančne kompenzovať to, že rodinný dom nadobudla výlučne ona. Ak by zobral do úvahy skutočnosť, že túto nehnuteľnosť zhodnotila podľa predloženého čestného prehlásenia jej manžela v sume 100 000 eur, považuje to za značne nadhodnotenú sumu, tento rodinný dom sa rozhodla predať za sumu 300 000

eur, čo predstavuje rozdiel vo výške 200.000 eur. Na zveľadenie rodinného domu priebežne prispieval aj on, napr. v roku 2011 a v roku 2013 zakúpil plastové okná od spoločnosti Nové okno, s.r.o. so sídlom Kostolná 20, Valaliky. Aj keď to nepovažuje za podstatné pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení, vzhľadom na nedôvodné osočovanie zo strany žalovanej, v prílohe predkladá dôkazy o jeho investíciách do rodinného domu. V návrhu nepoprel skutočnosť, že tento rodinný dom nadobudla žalovaná na základe právneho titulu formálne označeného ako kúpna zmluva V 667/2001 od svojich rodičov, žalobcu a jeho manželky.

4.4.Podľa jeho názoru dostatočne odôvodnil, prečo nebolo k uvedenej zmluve súčasne oficiálne zriadené aj vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania nehnuteľnosti. Právo doživotného užívania nehnuteľnosti nebolo zriadené formou vecného bremena z jediného dôvodu, nakoľko on i jeho manželka svojej dcére dôverovali a nikdy v živote by im nenapadlo, že by ich dcéra túto vzájomnú dohodu nerešpektovala a odporkyňa uvedenú dohodu rešpektovala 20 rokov.

4.5.Zotrval na stanovisku, že v prípade kúpnej zmluvy sa jednalo o simulovaný právny úkon, v skutočnosti išlo o darovaciu zmluvu.

4.6.K úhradám splátok po 2.000,-Sk mesačne, čo by mala žalovaná splácať 43,5 roka, ako sama uvádza, zo strany žalovanej nikdy nedošlo. Nie je reálne, ak žalobca so svojou manželkou žil, od prevodu nehnuteľnosti ďalších 20 rokov zdieľal jednu domácnosť a spoločne s manželkou hospodáril, aby sa mu ona žiadnym spôsobom nezmenila o tom, že ich spoločná dcéra spláca splátky kúpnej ceny a že jej ich dcéra - žalovaná mala ku dňu 22.7.2020 uhradiť sumu 1 044 180,- Sk, t.j. celú dohodnutú kúpnu cenu. Za absolútny podvrh považuje fotokópiu zošita, kde si jeho manželka údajne zaznamenávala všetky úhrady kúpnej ceny za prevod ich rodinného domu zo strany dcéry - žalovanej. Všetky záznamy od roku 2001 do roku 2018 za obdobie 17 rokov sú písané jedným a tým istým perom, všetky sú písané rovnakým sklonom písma, podpisy sú takmer navlas rovnaké, ale pri každom jednom zázname chýba podpis navrhovateľa ako predávajúceho, a to z jediného dôvodu, že žalovaná žiadne úhrady kúpnej ceny, ako to tvrdí, nezrealizovala. Akýkoľvek znalec z odboru grafológie by podľa jeho mienky v prípade predloženia originálu tohto zošita vedel zistiť, že dátum vyhotovenia týchto záznamov nezodpovedá časovo dátumom, ktoré sú v ňom uvedené, ale zisťovať to teraz na účely neodkladného opatrenia nepovažuje za potrebné vzhľadom na osvedčenie svojho nároku.

4.7.K čestným prehláseniam vnuka L. M. F. W. M. uvádza, že sú nepravdiví, tendenčné nakoľko sú deťmi žalovanej a v uvedenom rodinnom dome žijú nie je možné od nich očakávať objektívnu výpoveď.

4.8.K lekárskej správe žalovanej a potvrdenie z 10.6.2020 uviedol, že nikdy žalovanú nenapadol. Nikdy v živote nestiahol ruku na žiadnu ženu ani na svoju dcéru či manželku. Žalovaná nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by bol niekedy vo vzťahu k jej osobe, osobe jej matky, detí, manžela ako osôb žijúcich v jednej domácnosti trestne či priestupkovo stíhaní alebo inak sankcionovaný za konanie, ktoré možno kvalifikovať ako trestný čin - priestupok, alebo za iné konanie, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi či pravidlami občianskeho spolunažívania. Ani žalovanou predloženého záznamu z 19.2.2021 spísané pred OPZ Košice - Dargovských hrdinov, ORPZ - KE - OPP4 - 4S/2021-P nevyplývajú skutočnosti, ktoré uvádza žalovaná vo svojom odvolaní, že si mal žalobca celý incident vymyslieť, je to len vyjadrenie jej vlastného syna, W. M., ktorý mal 9.2.2021 žalobcu fyzicky napadnúť.

4.9.Žalovaná tvrdí, že 7.3.2021 ju mal žalobca upozorniť na skutočnosť, že sa bude domáhať vrátenia daru ak ho neprestane vyzývať na vystaňovanie a uviedol, že po dlhé obdobie počas, ktorého žalovaná rešpektovala jeho právo na bývanie v nehnuteľnosti na to nemal dôvod. Je pravdou, že 14.3.2021 odišiel z rodinného domu na adrese trvalého pobytu, urobil to však jedine z dôvodu, že naňho vyvíjala neznesiteľný psychický tlak žalovaná, jej manžel, obaja jeho vnuci a v takom prostredí jednoducho vzhľadom na obavy o svoj život a zdravie nemohol zotrvať. Musel sa dočasne presťahovať do penziónu o obci Košická Nová Ves, ale toto bývanie považuje len za dočasné naviac mu musia s úhradami životných nákladov pomáhať jeho dve deti syn W. F. X. M.. To však nespochybňuje skutočnosť, že má právo na bývanie v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej.

4.10.Nie je pravdou, aby od roku 2001 nemal žiadne právo rodinný dom vo vlastníctve žalovanej obývať. Každý má právo vlastniť majetok, ale jeho základným ľudským právom aj právo na bývanie. Uvedenú nehnuteľnosť patriacu do BSM spolu s manželkou užíval a od roku 2001 po dobu 20 rokov užíval nerušene s vedomím žalovanej ako súčasnej vlastníčky nehnuteľnosti.

4.11.Žalovaná žiadnym spôsobom vo svojom odvolaní sa nevysporiadala s podstatnou skutočnosťou, na ktorú poukázal vo svojom návrhu a to, že on a W. N. matka žalovanej sú manželmi, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú teda zviazaní spoločne a nerozdielne a pokiaľ svojej matke žalovaná právo na bývanie neupiera nemôže ho uprieť ani jemu. Ako už uviedol vo svojom návrhu má rovnako ako jeho manželka právo na dôstojné bývanie a zvlášť teraz ako starobný dôchodca na sklonku svojho života. Je absurdné tvrdenie žalovanej, že súrodenci žalovanej žalobcovi ako svojmu otcovi

pomáhajú iba zo zisťných dôvodov. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že do času kým ho žalovaná nevyzvala na vypratanie sa z nehnuteľnosti a rešpektovala jeho právo na bývanie ani on s ohľadom na skutočnosť, že má dve ďalšie deti nepodnikol voči nej žiadne kroky, ktorými by sa snažil žalovanú o nehnuteľnosť pripraviť. Rovnako tak neučinili ani jej súrodenci ani na tento krok žalobcu nenabádali hoci mali na to 20 rokov. Nestotožňuje sa s tvrdením žalovanej, že rozhodnutie súdu je arbitrárne, nepodložené riadnymi dôkazmi ani, že je nepreskúmateľné. Nepredložil súdu kúpnu zmluvu, pretože ňou už nedisponoval musel by si ju vyžiadať cestou Okresného úradu Košice katastrálneho odboru avšak skutočnosť, že pri prevode nehnuteľností sa formálne jednalo o kúpnu zmluvu vyplýva z verejne prístupného listu vlastníctva a on sám túto skutočnosť nepopieral ani vo svojom návrhu iba na rozdiel od žalovanej, že táto mu neuhradila žiadnu odplatu za prevod tejto nehnuteľnosti, pretože malo ísť o bezodplatný právny úkon. V miere osvedčenia uviedol, že tá sa danou situáciou najmä naliehavosťou jej riešenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/91/2012).

4.12.Nárok osvedčil potvrdením od mestskej časti Košická Nová Ves, ktoré predložil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého vyplýva, že uvedenú nehnuteľnosť nerušene ozýval od 80. rokov minulého storočia spolu s manželkou až do doby kedy mu žalovaná sa rozhodla zrušiť trvalý pobyt, svoj nárok osvedčil aj tým, že žalovaná nepoprela skutočnosť ani žiadnymi dôkazmi nevyvrátila, že by mu neumožnila ďalších 20 rokov od prevodu nehnuteľnosti túto naďalej nerušene užívať spolu s manželkou. Svoj nárok podporil čestnými prehláseniami svojich ďalších dvoch detí syna W. N. a dcéry M. M. L. N.. Žalovanú upozornil, že sa bude domáhať vrátenia daru čoho sa žalovaná podľa jeho mienky zľakla, pretože v tej chvíli si musela uvedomiť, že v prípade ak bude v súdnom konaní úspešný bude povinná mu dar vrátiť čo sa rozhodla riešiť podľa neho spôsobom rýchleho predaja rodinného domu, aby tento avízovaný postup zo strany žalobcu zmarila a preniesla zodpovednosť vysporiadať sa s právom na bývanie na tretiu osobu.

4.13.Nariadením neodkladného opatrenia nie je nejako dotknuté samotné vlastnícke právo žalovanej ani miera jej obmedzenia nie je taká, že by nebol zachovaný princíp proporcionality nariadeného neodkladného opatrenia teda, že požadované obmedzenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom, na nevyhnutný rozsah. Zákazom nakladania s nehnuteľnosťami do rozhodnutia vo veci samej možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáha, pretože v danom prípade by takýto zákaz nakladania s nehnuteľnosťami neexistoval prevodom nehnuteľností v priebehu súdneho konania či po vydaní rozhodnutia vo veci samej by sa mohla zmariť vykonateľnosť tohto rozhodnutia. Sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením a vydaním neodkladným opatrením sa rozhodne nevytvára nenávratný stav nakoľko jeho trvanie súd v zmysle návrhu obmedzil na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

5.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5.1.Odôvodnenie uznesenia má podklad v osvedčenosti dôvodnosti a trvania stavu a dôvody, ktorými súd odôvodnil svoje rozhodnutie sú správne.

5.2.Všetky námietky, ktoré uvádza žalovaná v odvolaní sú takého skutkového charakteru, ktoré budú predmetom konania a dokazovania vo veci samej.

5.2.Nariadené neodkladné opatrenie je dočasného charakteru a jeho nariadením žalovanej nemôže vzniknúť neprimeraná ujma.

6.Žalovanou uplatnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP nie sú dané a na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza:

7.Podľa § 324 ods.1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8.Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo aj je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods.1 CSP).

8.1.Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, nenakladala s určitými vecami alebo právami (§ 325 ods.2 písm. c/ CSP), aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods.2 písm. d/ CSP).

9.Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

10. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pred svojím rozhodnutím o nariadení alebo nenariadení neodkladného opatrenia zisťoval splnenie zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia, správne primárne vyhodnocoval na základe návrhu, podaného žalobcom (navrhovateľom neodkladného opatrenia) pred začatím konania vo veci samej, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobcu odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov v nim navrhovanom znení.

10.1. Náležite a v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, posúdil či: a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), c) či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), d) či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností tohto prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaných neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a f) či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods.3 CSP).

11. Vychádzajúc z § 325 ods.1 CSP, posudzujúc právne pomery strán a ich relevanciu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie objektívne posúdil obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného žalobcom pred začatím konania vo veci samej s tvrdením nevyhnutnosti a naliehavosti potreby úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovanou.

11.1. Súd adekvátne uzavrel, že rozhodujúce skutočnosti tvrdené žalobcom o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia, žalobca náležitým spôsobom osvedčil, čo z kvalitatívneho hľadiska nepochybne nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch preskúmaného uznesenia.

11.2. S poukazom na charakter neodkladného opatrenia, pri nariaďovaní ktorého prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi, na základe čoho zákon nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie, nemožno preto prisvedčiť námietke žalovanej, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom.

11.3. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je totiž potrebné, aby boli osvedčené (teda nemusia byť naisto preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Inými slovami z hľadiska osvedčenia pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana postačuje, že nejde o nárok očividne vylúčený.

11.4. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa teda nevykonáva dokazovanie charakteristické pre sporové konanie podľa ustanovení § 186 a nasl. CSP, ale vychádza iba z listín predložených žalobcom, ktorými dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčuje. Ochrana žalovaných je potom daná (o.i.) zodpovednosťou žalobcu za prípadnú vzniknutú ujmu (por. m.m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/31/2012).

12. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu zrejmé splnenie oboch vyššie uvedených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s § 325 ods.2 písm. c), d) CSP.

13. Vychádzajúc z premisy, že (a) osvedčenie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd pri rozhodovaní o nariadení alebo nenariadení neodkladného opatrenia pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, a nie teda všetky rozhodujúce skutočnosti, a pri zisťovaní nemusia dbať na všetky formalities ako je to pri dokazovaní, pretože postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, ako i že (b) pri nariadení neodkladného opatrenia súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany aj za cenu, že skutkový stav nie je náležite zistený, a teda že subjektívne právo a jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné tak, ako je tomu v súdnej veci, kde (c) bezpochyby existuje medzi žalobcom a žalovanou spor o tom, kto je vlastníkom rodinného domu, prípadne či u žalobcu existuje práva bývania.

13.1.Súd prvej inštancie v okolnostiach daného prípadu dospel k správne mu záveru, že nie je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a preto v súlade s § 336 ods.1 CSP adekvátne uložil žalobcovi povinnosť podať proti žalovanej určovací žalobu týkajúcu sa spornej nehnuteľnosti, v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, náležite pritom konštatujúc, že tým vymedzil časové trvanie tohto neodkladného opatrenia. Z tohto pohľadu žalovaná podľa názoru odvolacieho súdu aj z hľadiska proporcionality môže znášať takéto dočasné obmedzenie a to s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaná sama potvrdila, že chce rodinný dom predať.

14.V korelácii s vyššie uvedeným, žalovanej sa nepodarilo spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia a to prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že žalobca momentálne nebýva v spoločnej domácnosti so žalovanou a teda prípadne nezhody sú týmto eliminované.

15.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18.Žalovaná nemal v odvolacom konaní úspech, preto náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná žalobcovi..

19.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).